Mizah

Hükûmet bütçe açığını kapatamadı..

YİNE AYAKLAR AÇIKTA!

ANLAYANA

HEP BERABER

İstanbul radyo ambarının, yani kübik binanın önünden geçerlerken birinin aklına geldi:

— Duydun mu? dedi, radyo ücretleri yüzde yüz artıyormuş!

Arkadaşı başını salladı:

— Zararı yok ,dedi, radyo aleyhindeki iltifatlar da yüzde yüz artar, muvazene hasıl olur!

■

TEHDİTLER

Postacı, yokuş yukarı tırmanırken arkadaşına dert yanıyordu :

— Vallahi evlere gitmeğe korkar oldum. Fatma Tatarî meselesinden sonra Zehra Biliri de tehdit etmişler. Ciddî bir halt olmasın sakın bunlar ?

Öteki, daha tecrübeliydi:

— Aldırma, dedi, kim yapıyorsa, reklâm için yapmıştır.

— Neyin reklâmı için?

— Posta idaresinin yahu! Baksana, tehditler mektupla yapılıyor.. Yani mektuplar vaktinde yerini buluyor demek !

■

MAŞALLAH !

Hacı Ağa karısından boşanmaya karar vermişti.

Bir ahbabı sordu:

— Sebep?

— Bırak be gardaş! Şenliksiz garı! Yimeh yimesini bilmeyor.

— Kaç senedir evlisiniz?

— On tohuz!

— Peki on dokuz senedenberi yeni mi farkına vardın?

— Tabiî ya! Edepli maşeret kitabını dün ohudum!

■

İFLÂS

Eski Ticaret Odası reislerinden, yeni ithalât ve ihracat tacirlerinden Nâsır, ortağı Salâhattin Taner'e nefes nefese haberi yetiştirdi:

— Çanakçı firması 9,5 milyon liraya iflâs etmiş... Neden yaptılar bu işi dersin Salâhattin?

Salâhattin Taner homurdandı :

— Alacaklılara çanak açmak için!

SUÇLU ARANIYOR !

C.H.P. nin sekreter yardımcısı nihayet ağzındaki baklayı filizlendirdi: Meğer muhalefet azdıran İstanbul matbuatı imiş. Tevekkeli son zamanlarda Ankara canibinden İstanbul maubuatına doğru bir muhalif rüzgâr esmeğe başlamamıştı!

Gözünü sevdiğim demokrasi... Ne de güzel gelirsin gelince... Demek İstanbul matbuatından sadece, devr-i istibdadın mecmuaları gibi tevcihattan, gelip gidenlerden, sayei şahanede mürur ve ubura açılan demokrasi köprüşünden bahsetmesi temenni edilecek... Böyle olacaksa o köprüden geçecek yerde kendini suya vermek daha hayırlıdır...

ÇİFTE NEVİNLER

Bu da Karagözün Yalova safasına döndü ya .. Bir patırdı, bir gürültü.. Şehir tiyatrosunun talimatnamesine itirazlar, kıyamet... Sonunda bir de bakıyoruz ki, herkes yerli yerinde Nevin Akkaya ile Nevin Seval iyod gioi açığa çıkmış, Cahide ise gönüllü... Cahidenin fendi, Nevinleri yendi! Dram tiyatrosunda oynanan bu komedinin üzerine, komedi tiyatrosunda bakalım ne facialar göreceğiz!

MAKİNELER GELİYOR

Türkiye, Amerikadan iki yüz bin dolarlık makine alacak. İnşallah Denizyollarının aldığı vapurlar gibi olmaz. Ne makinesi bunlar? diye sormayın. Her halde öğüt... mek içindir. Zira, evvelâ ne alacağımız hakkında, öğüt alıyoruz. Öğütten sonra makine alıyoruz. Bu makinelere mukabil sekiz yüz bin dolarımız öğütülmüş oluyor. Artık, ne makinesi diye sormanın âlemi var mı?

ESNAF SİCİLİ

Verilen bir karardan, Belediyede esnafın sicili tutulacağı anlaşılıyor. Bu sicillere esnafın aldığı cezalar yazılacak, mahkûmiyeti, hilesi, hurdası kaydedilecek...

Baylar, ne oluyoruz? Böyle karar dünyanın neresinde görülmüş? Belediyeciler demek işi gücü bırakacaklar; candan aziz bildikleri seçimi bile ihmal edecekler; paçaları sıvayıp sicil işleriyle uğraşacaklar. Yahu, buna memur mu dayanır, mürekkep mi, kâğıt mı, zaman mı? Her şeyden evvel, Dolmabahçe Sarayını «Esnaf Sicili Sarayı» diye kiralamalı. İşi gücü mukayyitlikten ibaret olan Belediye, böyle bir kırtasiye silosu ele geçiremezse, esnafın sicilini tutma işinde de yaya kalır!

SİSTEM MESELESİ

Amerikalı mütehassıs geldi. Seleflerinin diğer sahalarda yaptıklarını tekrarladı. Yani, baktı, tetkik etti ve raporunu yazdı: Bozuk!

Neremiz değil ki, demir sanayiimiz bozuk olmasın? Sistemimiz kötüymüş. İptidai imişiz. İlâhi mütehassıs... Sanki biz bunları bilmiyor muyuz? Demir sanayiinin düzelmesi için çelik gibi bir idare lâzım olduğunu biz de biliriz. Biliriz ama, yapamayız yoksa... Yapsaydık zaten sana ihtiyaç kalmazdı iki gözüm!

SİVRİSİNEK

Salon

Dün Çıktı !

Bu sayısında Faruk Nafiz Çamlıbel, Eşref Şefik, Sabri Esat Siyavuşgil, Selâmi İzzet Sedes, Halikarnas Balıkçısı, Leylâ Soykut, Lâle Kuşçu, S. Soykan, Sermet Sami Uysal, Zahir Güvemli'nin makale ve röportajlarile Ali Fuat Gedik'in «Aldatılan Kocaya Niçin Güleriz?» başlıklı bir etüdünü okuyacaksınız!

HAVUZ MESELESİ

Ada vapurundaydılar. Denizyolları Umum Müdürü Cemil Parman:

— Yeni gemileri bu havuzlarda tamir edemeyiz, dedi, bize daha büyük havuzlar lâzım!

Aziz Derya tasdik etti:

— Evet, nasıl olsa borç içindeyiz, hiç olmazsa daha rahat yüzeriz!

YAVUZ EV SAHİBİ

Karı-koca hazırlanmışlar, misafirliğe gidiyorlardı. Tam çıkmak üzereyken kapı çalındı.

Gelenler onların gidecekleri aileydi.

Kadın sevinçle haykırdı:

— Aman ne iyi tesadüf! Biz de size geliyorduk. Buyurun beraber gidelim!

Cilt: 7 — Sayı: 180 FİYATI 25 KURUŞ 16 Aralık 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 2
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

BAŞKÖŞEDEN

PEŞİN PARA

DİLİMİZDE ecnebi kelime züppeliği aldı yürüdü. Hele resmî ağızlar olur olmaz, yerli yersiz, münasebetli münasebetsiz bunları sıralayıveriyorlar. Enflâsyon, valorizasyon, deflâsyon, komisyon... ve daha bir çokları gırla gider oldu. Şimdi bunlara bir yenisini taktılar: Tiraj.

Bu da mı ne? Bakın anlatayım. Efendim önümüzdeki sene bazı Avrupa memleketlerinde bazı maddelerin istihsali kendi ihtiyaçlarından fazla olursa, bizim de bu mallara fazla ihtiyacımız olursa, o memleketler bu fazlalıklariyle bizim fazla ihtiyacımızı karşılamaya razı olurlarsa, biz bunları alacağız. Tabiî para vermek lâzım. Hayır korkmayın, para verecek değiliz. Şu basit sebeple ki paramız mafiş. O zaman tutup Amerikaya baş vuracağız. Orası dolar olarak bize mal veren memleketlere ödeyecek.

Ama durun daha bitmedi. Mallar buraya gelince tabii memleket içinde bir alış veriş olacak. Ve bu alış verişten de ortaya elbette bir para çıkacak. İşte bu para bizim Merkez Bankasına tediye olunacak. Böylece de bütçemizin 150 milyonu geçen açığını kapayacağız.

Sayın Maliye Vekilinin ağzı sulanaraktan «Tiraj! Tiraj! Tiraj» diye Meclisten müjdelediği hâdise işte bu.

Genç Maliye Vekilimizin adı, malûm ya, Rüştü Aksal'dır. Fakat nedense her görüşümde bana Aksakal gibi bir kelimeyi hatırlatır. Şimdi bu tiraj da traş'ı pek andırıyor. Yani kısacası bir nevi tencere yuvarlandı kapağını buldu.

Nasrettin Hocanın eşeğini ararken söylediği gibi, bizim de bütün ümidimiz bir bu tirajda kaldı. Hele o müddet de geçsin de siz feryadımızı seyredin!

MİZAHÇI

SEVAP

Okullardan birinde öğretmen olan bir doktor ders esnasında çocuklardan birine :

— İnsan cennete gitmek için ne yapmalı? diye sordu.

Çocuk:

— Ölmeli; diye cevap verdi.

— İyi ama ölmeden evvel yapılacak şeyler vardır.

Çocuk hemen cevap verdi:

— Biliyorum efendim! Hasta olmak ve sizi çağırtmak!..

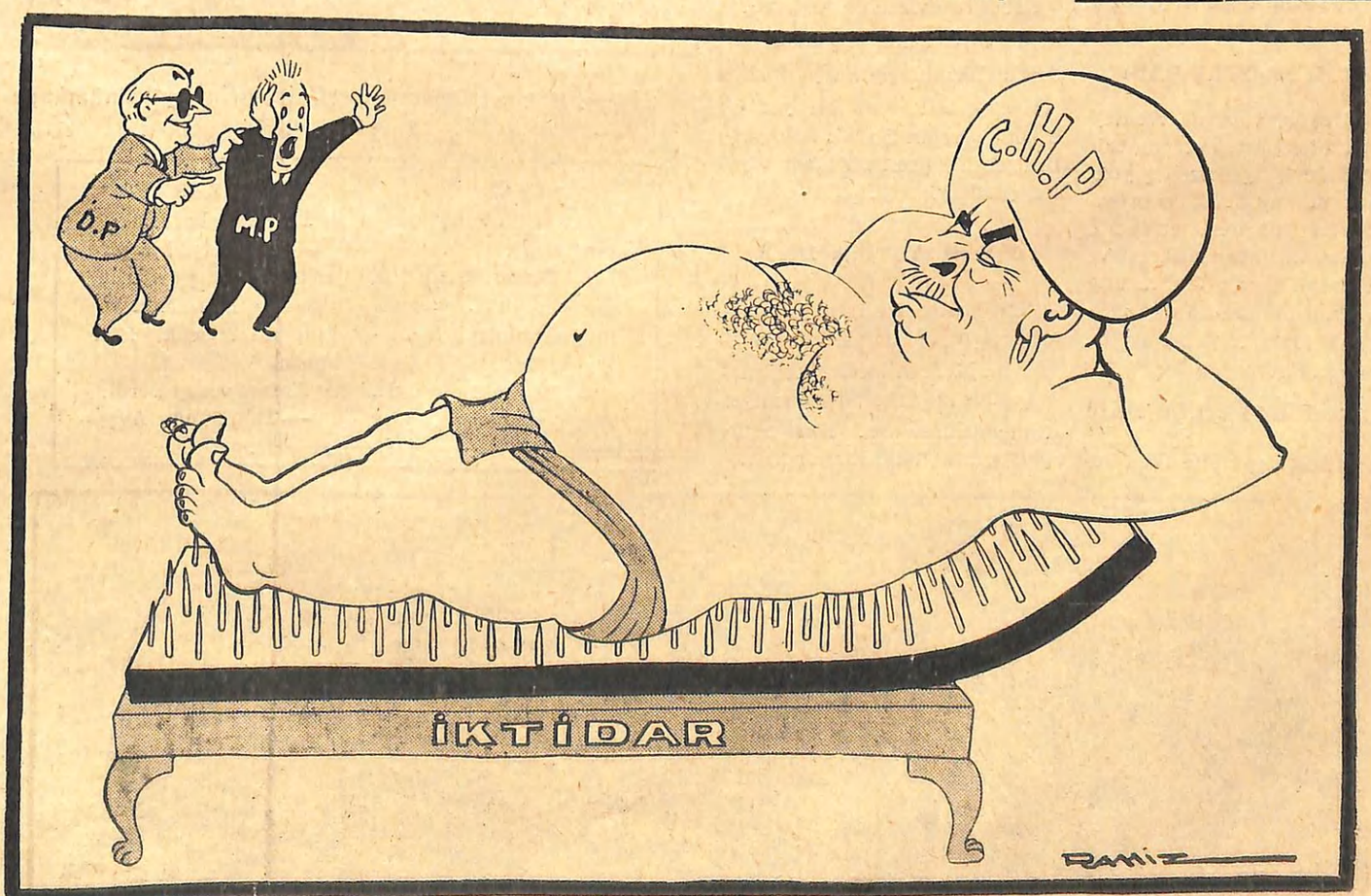

— *Hayret, bu diken üstünde oturan kim?*
— *Bizim siyaset fakiri!*

Yetmişlik bebeklere

Dersler...

ÇENGEL

(Geçen haftalarda açtığımız dersnane, okuyucularımız arasında fevkalâde bir alaka uyandırmıştır. Bunu, kayıdlılmege gelenlerin sayısından anladık. Asrımızın bugünkü terakkilerini ve telâkkilerini ogretecek olan ordinaryus profesorumuz, talebelerini şubelere ayırmıştır. Bugünden itibaren her şubeden ogrencilerine ayrı ayrı dersler verecek ve memleket çocuklarının, yedisinden yetmişine kadar, ahlâkını düzeltmege hizmet edecektir).

MUAŞERET ADABINA DAİR

Minimini yavrularım,

Bayram, kandil, yılbaşı gibi sayılı günlerde hısım akraba, damat, gelin, torun, yeğen gibi küçükleri ziyaret etmeyi unutmayın. Ellerini öperek «Daha nalları dikmedi mi bu bunak?» «Moruk iyice köpeklemiş ama, it canlı mübarek!», «Herif kazık mı kakacak dünyaya?» gibi hayır dualarını almanız yaşlılık terbiyesi icabıdır.

UMUMİ YERLERE DAİR

Tramvayda, vapurda mektep talebeleri karşınızda oturur, cak cak cak geviş getirir, «iş yok, boş ver, matrak herif, esaslı karı ve ilh.» gibi ileri terimlerle bağıra bağıra konuşurlarsa ve şayet bacak bacak üstüne atıp tabanlarını burnunuza dayamışlarsa sakın kötü kötü bakmayın, pek ayıp olur!

EĞLENCE HAYATINA DAİR

Sinemada, operette iken karanlıkta bir ıslık, bir çığlık koparsa sakın telâş etmeyin. Bilhassa çifte ıslık şimdi alkış yerine geçiyor.

Sinemada yanınızdaki genç kız, yanındaki oğlanın göğsüne yatmışsa meraklanmayın; şaşmayın.. Gençlik sizin gençliğiniz gibi sağlam değil. Şimdi hepsinin başı dönüyor, dayanacak yer arıyorlar..

SOSYETE HAYATINA DAİR

Salonlarda, toplantılarda, gençlerle edebiyat münakaşalarına kalkışmayın. Lâfınızı ağzınıza tıkarlar. Meselâ Fikretin şahsiyeti hakkında bir şey sorsanız hemen hepsi sizi tatmin edecek cevaplar verir, hattâ son Beşiktaş - Fener maçında nasıl bir oyun çıkardığını izah ediyerirler.

Ara sıra evinizde çay veya kokteyl vermeniz lâzımdır. Eş dost delikanlılariyle toy kızlar serbestçe buluşacak bir yer edinmiş olurlar. Sizi de hamiyetli, ileri düşünceli bir adam diye her yerde söylerler...

AŞK HAYATINA DAİR

Son günlerde elinize para geçerse katiyen borçlarınıza vermeyin. Modern bir sosyete adamıysanız mutlaka bir garsoniyer tutmanız lâzımdır. Aksi halde geriliğinize hükmederler ha...

(İnsan Hakları Beyannamesi)nin birinci yıldönümünde Sovyet Birliği !

NEZAKET

İki kadın konuşuyorlardı. Biri:

— Benim kocam çok naziktir, dedi. Soyunduğum zaman asla odama girmez!

— Benimki de öyle. Ben soyununcaya kadar bekler.

TAKAS

Bir kadın kocasına:

— Hizmetçi kız pirzolayı yakmış şekerim, diyordu. Pirzolanın yerine iki öpücük ister misin?

Kocası cevap verdi:

— Tabii. Çağır Ayşeyi buraya.

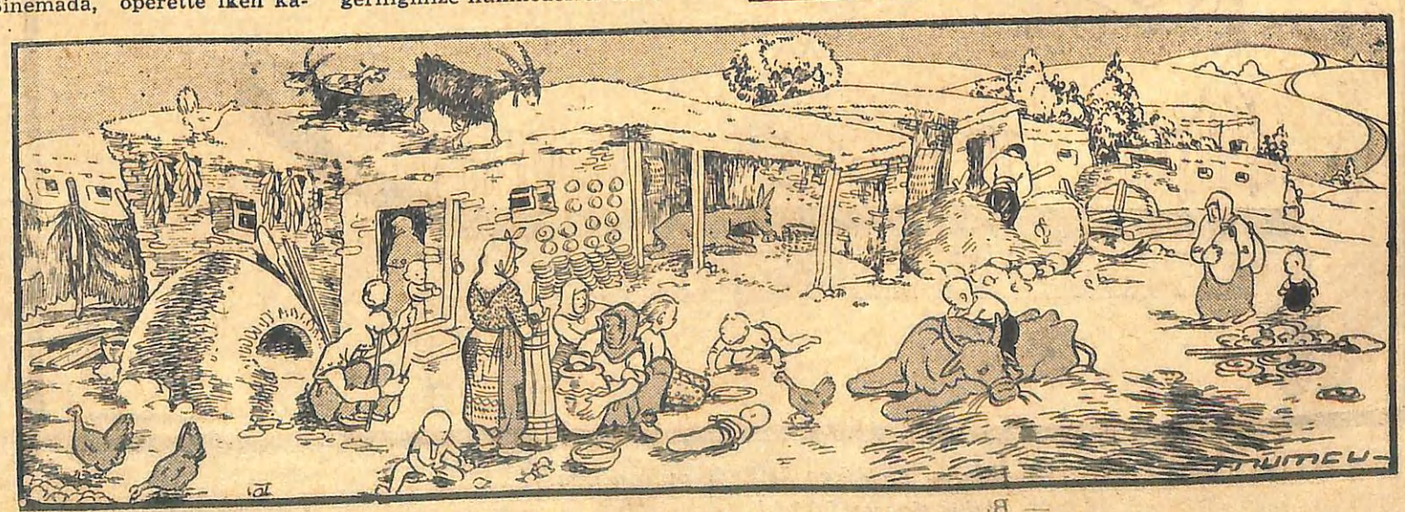

— Gardaş, şu Mumcu da olmasa bizim köy işlerinin aydınlanacağı yok !

Betarz-ı Kûdema

Kasîde

Sermâ-zedeyiz, bahârımız yok
Bitmez geceler, nehârımız yok

Menzil çok uzak, karanlık etrâf
Yol gösterecek fenârımız yok

Hasretle geçer zamânımız hep
Çoktan beridir nigârımız yok

Dillerde tavattun etti ekdâr
Tard etmeğe iktidârımız yok

Girdâbına düştük inhitâtın
Kalkınmağa iktidârımız yok

Ettik şu güzel behişti vîrân
Fahr eyleyecek diyârımız yok

Bed sesli gurâbımız çok ammâ
Bir dinleyecek hezârımız yok

Üstâdı kesildik iftirânın
Aslâ eyilik damârımız yok

Kâfi görürüz zemîn-i pesti
Yükselmeğe iftikaarımız yok

Çiğner geçeriz mukaddesâtı
İnsanlığa i'tibârımız yok

Hâlâ kula kulluk eyleriz biz
Haysiyyetimiz, vakaarımız yok

Üftâde-i çâh-ı zillet olduk
Bir medha değer şiârımız yok

Kim kaldıracak tutup da bilmem
Düştük yere, destyârımız yok

Elbette ilerlemez bu kervan
Zira çalışır kibârımız yok

Velhâsıl, acibe-i cihânız
Âlemde bizim uyârımız yok

Dalmaz mı ricâl hâba (Fevzi)
Bitmez geceler, nehârımız yok

ABDÜLBAKİ FEVZİ

— O esmer delikanlı bana bayılıyor..
— Bana da geçen hafta beş yüz lira bayıldı !

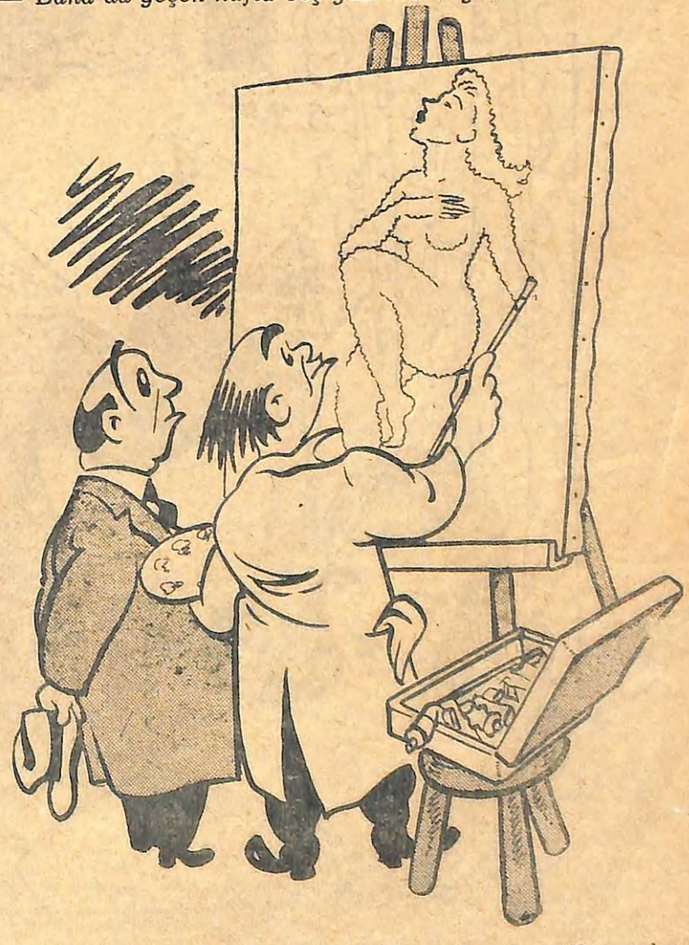

Ressam — Nasıl? Hakikî modelden çalıştığım ilk eserim..
Seyirci — Belli !

Görünmiyen Adam
Anlatıyor

— Allo.. Allo... Burası İstanbul radyosu !.

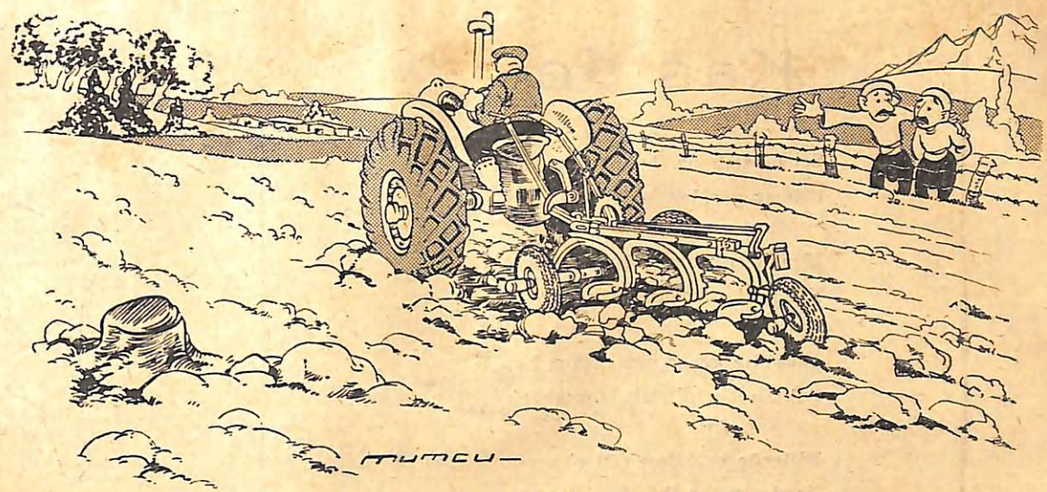

— İşte bizim köye de elhamdülillâh makine girdi..
— İşallah yakında adam da girer !

— Alo? Hasan Refik Beyle bir mülâkat rica etmiştim...

— Bendeniz Hasan Refik. Teşrif etsenize görüşelim?

— İmkânsız. Ben görünmiyen adamım. Onun için telefonla konuşalım daha iyi. Radyomuzun tecrübe devri bitti, değil mi?

— Evet. Şimdi bizim tecrübe edilme devremiz başladı..

Konuştuğum zat, İstanbul radyosunun sevimli, nazik ve cici müdürü Hasan Refik Ertuğ'dur. Tam bir idareci olduğunu onu tanıyan herkes bilir. Radyoda yapılacak yeniliklerin neler olduğunu soruyordum. Telefonda:

— Pek çok yenilik yapacağız, diyor, zaten İstanbulda böyle bir radyo evi kurmak, sonra da içini bomboş muhafaza edebilmek büyük bir yeniliktir.

— Ben, program bakımından soruyordum.

— Odun kömür yok, bu kış ne yapacağız?
— Aldırma, biraz soğuk kanlı oluruz!

— Ha... Bir kere spor neşriyatımızı burnumuzun dibindeki Sergi Evinden yaptığımız zaman yarım saata inhisar ettireceğiz. Stadyomlardan yaptığımız zaman maçları tam vereceğiz..

— Eh... Bu, bir yeniliktir. Başka?

— Plâk usulünü her yerde tatbik edeceğiz.

— Hangi plâk usulü? Başbakanınki mi?

— Yok canım. Radyodaki. Meselâ siz radyoda Yahya Kemali dinliyorsunuz değil mi? Hakikatte dinlediğiniz onun gündüzden doldurulmuş plâğıdır. Böylece okuyucuların gece seanslarına mani olmayacağız.

— Yahya Kemalin geceleri bir şeyler okuduğunu bilmiyordum ama, neyse...

— Hayır, ben misal diye söylüyorum. Sonra yakında bir radyo tefrikasına başlamayı düşünüyoruz...

— Ya?. Ne gibi?

— Zannederim Esat Mahmut radyofonik bir roman hazırlıyor: «Dudaklarındaki kan» diye... Her gece bir tefrikasını okuyacak..

— Desenize kaydı hayat şartiyle maaş bağladınız... Başka ne yenilikler var?

— Genç şairler arasında şiir müsabakası açıyoruz. Her gece bir kaç yeni şair şiirlerini okuyacaklar..

— Maksat dinleyiciyi eğlendirmekse fena değil. Jüri kimler bu müsabakada?

— Tabiî Mazhar Osman, İhsan Şükrü, Şükrü Hazım, Fahri Celâl gibi mütehassıslar...

— Alâ. Başka?

— Eğlence yerlerinden nakiller yapacağız.

— Meselâ nerelerden?

— Meselâ parti kongrelerinden, Açık Hava Tiyatrosundan, Belediye Gazinosundan...

— Ay, halk Belediye Gazinosunda eğleniyor mu?

— Tabiî, orada yemek yeyip bir senelik ev kirası ödeyenlerin haline bakıp mükemmelen eğleniyor..

— Yahu, sesiniz pek yavaş çıkıyor, iyi duyamıyorum...

— Çare yok, azizim. Radyo Evinde yalnız patronun sesi çıkar.

— O da kim?

— Basın - Yayın Umum Müdürü...

— Aman, o Ankarada değil mi canım?

— Evet ama, her yerde hazır ve nâzırdır.

— Bu söylediklerinizi aynen neşredebilir miyim?

— Hay hay... Yalnız çok uzun olmasın!

— Neden o?

— İki misline kadar tavzih ve tekzip yollamak hakkımdır, malûm ya... Sonra koyacak yer bulamazsınız!

Nazik müdüre teşekür ederek telefonu kapadım.

GÜVEMLİ

— *Biz şehirlilerden geri kalır mıyız, aha bizim gecekondular da bunlar !*

— **Bütün kadınlar hep yalancı olur, diyorsun, ben de yalancı mıyım?**

— **Tabiî, bir şeye ihtiyacın var mı dedim, hayır dedin!**

Tek keramet

BERABER

Dünyâda girişmem işe ortakla berâber
Çıkmam yola taş çatlasa ahmakla berâber

Hemrâh olamaz sâha-i gayrette benimle
Bir kimse ki dönmekte fırıldakla berâber

Var koltuğa bağlanmış olan hayli ekâbir
Gelmiş gibi dünyâya oyuncakla berâber

Bir dem bile ayrılmaya râzî olamazlar
Bin hâdiseden muztarib olmakla berâber

Erkâna devâirde birer banyo yapılmış
İkmâl edelim konforu mutfakla berâber

Bir tâne hamâm on köye etmezken isâbet
Her zâta birer banyo ki tellâkla berâber

Yüksekle berâber bugün uçmakta olanlar
Elbette olurlar yarın alçakla berâber

Sağdan sola soldan sağa meyletmeyiz asla
Her sâhada her lâhza Ozan Hakla berâber

AKILLI OZAN

— *Yılbaşı piyangosunu kazanırsam sevincimden çıldırırım . .*

— *Belki de evlenirsin değil mi?*

— *Yok, o kadar çıldırmam !*

Çocuktan al haberi

Öğretmen öğrencilerden birine:

— Dünya yuvarlak mıdır? diye sordu.

Çocuk:

— Hayır efendim, dedi.

Öğretmen:

— Nasıl olur? Demek sence dünya düz ha?

— Hayır efendim.

— Yuvarlak değilse, düz değilse nedir?

Çocuk kızararak:

— Efendim babam dünyanın karmakarışık olduğunu söylüyor!

Hikâye

Kırk yılda bir..

Yazan :

VİRGUL

Yıllanmış bekârlardandı. Bu zihniyette olan bir adamın evlenmesine imkân var mı?

Yok ama, evlendi işte. Nasıl evlendi, biz de şaştık, kaldık.

Ondan sonra kendisini ilk defa gördüğüm zaman:

— Tebrik mi edeyim, yoksa.. diyecek oldum.

Sözümü kesti:

— Tebrik et, tebrik! dedi. Böyle kadın dostlar başına. Hiç bir şikâyetim yok. O kadar memnunum ki!

— Oh, oh! dedim Allah versin. Demek aradığın gibi, yani hiç yalan söylemiyen birini buldun?

Arkadaş durgun ve düşünceli bir hal aldı:

— Yo, dedi. Yalan söylemiyor,, diyemem ama... Nasıl anlatayım... Fena bir harekette bulunmadığına eminim. Yalan söylemesine söylüyor ama, menfi sigasını kullandığı için, onun söylediklerini müsbet tercüme edince ortaya iyi şeyler çıkıyor.

Bilmem bu sözlerden bir şey anlıyor musunuz? Böyle gramerli, tercümeli sözlere benim pek aklım ermez.

— Türkçesi? diye sordum.

— Türkçesi şu, dedi: Meselâ sokağa çıkarken: «Bugün teyzeme gidiyorum. Orada öyle güzel bir delikanlı var ki!» diyor. Anlıyorsun ya: Kadın milleti bu, yalan söylemeden duramaz. Gayet iyi biliyorum ki teyzesinin evinde güzel bir delikanlı falan yoktur. Olsa söyler miydi hiç!

— Doğru ,dedim.

O, devam etti:

— Sonra, meselâ bir ahbabına gitti, değil mi? Gelip anlatıyor: «Rahikalara gittim. Şahika ile Mehlika da oradaydı. Arkasından Fakihe de geldi. Briç oynadık. Sonra dört delikanlı geldi. Onlarla dansa gittik.» Gel de inan! İnanılır şey mi? Doğru olsa böyle söyler mi hiç! Tabii, ben de inanmıyorum ve zihnimde şöyle tercüme ediyorum: Dört arkadaşile beraber oturup oradan buradan konuşmuşlar, Sonra ayrılmışlardır, diyorum.

— İyi ediyorsun, dedim.

Arkadaş hakikaten mesuttu.

— Bu zamana kadar bekâr durduğuma aptallık etmişim, diyor da bir daha demiyordu.

*
* *

Aradan bir sene mi geçti, altı ay mı, pek iyi bilmiyorum. Arkadaşa bir gece, Kadıköyden kalkan son vapurda rastladım. Bir köşeye büzülmüş, sigara dumanlarından bulutlar arkasında gözden kaybolmaya çalışıyordu.

Yanına gittim:

— Ne haber? dedim. Nereden böyle. Bu vakit? Karın nasıl müsaade ediyor?

Benim alaylı söylediğim bu sözü o öfkeli karşıladı:

— Ediyor! dedi. Ben de müsaade ettim çünkü..

Şaşırmıştım:

— Neye müsaade ettin? diye sordum.

— Her şeye, dedi. Her şeyi yapmasına artık benden ona istediği kadar müsaade! İzin verdim! Yakasını temelli bıraktım! Boşadım!

Bu son kelimeyi söylememiş olsaydı, sarhoş de sayıklıyor sanırdım. Fakat son kelime pek ciddî bir şeyi ifade ediyordu.

— Yok canım? dedim. Nasıl oldu bu iş?

— Ya, birader! dedi. İşte böyle. O melek sandığım kadın meğerse şeytanmış, şeytan! Hani onun yalan söylüyor diye hiç bir sözüne inanmıyordum ya? Meğerse doğru söylüyormuş!

O anda, arkadaşın daha evvel bana anlattıklarını hatırlamıştım.

— Ne diyorsun! diye haykırmışım.

— Evet, diye tekrar içini çekti: Meğerse hepsi doğruymuş. Teyzesinin evindeki delikanlı da, briç partileri de, danslı çaylar, çaylı danslar da... hepsi, hepsi doğruymuş.

Ne denir? Hiç. Sustum.

Arkadaş bir sigara daha yaktı ve sigarasından bir nefesle beraber tekrar göğüs geçirdi :

— Bak şu Allahın işine! dedi. Kırk yılda bir karşına doğru söyliyen kadın çıkarır, ona da biz inanmayız!

— Leylâ ile nişanlanacak olan doktor, onun bütün içyüzünü öğrenmiş..
— Ya! Acaba nasıl?
— Nasıl olacak, doktor değil mi, röntgenden geçirmiştir!

ÇÖMEZİN RÖPORTAJLARI : 18

Üsküdar köprüsü

Çizen : RAMİZ

— Üsküdar köprüsünü ne şekilde yapmalı?
— Şimşir tarak şeklinde!

— Üsküdara köprü yapılacakmış..
— Desene İstanbulun iki yakası bir araya geliyor!

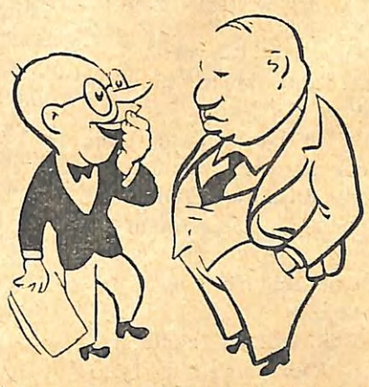

— Üsküdar köprüsünün üstünden neler geçecek?
— Tabiî seneler geçecek!

— Yeni köprü ticaretimize ne ilâve edecek...
— Belediye resimlerine bir miktar daha ilâve edecek!

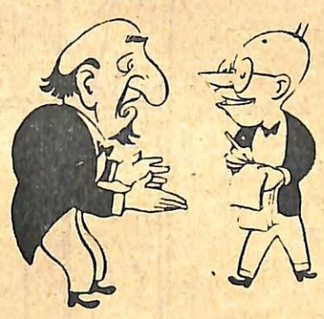

— Üsküdar köprüsünden kimler geçecek?
— Atı alanlar!

— Üsküdar köprüsünün kimlere kolaylığı olacak?
— Karacaahmede gidenlere!

— Yeni köprüden Üsküdara geçerken bir de ıslanmayalım?
— Aldırma, ıslanmışın yağmurdan pervası olmaz!

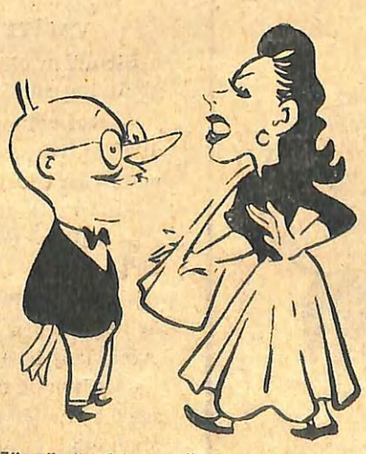

— Köprünün bir ayağı haremde olacakmış!
— Ah şu erkekler, hareme ayak basmak için milyonlar sarfederler...

— Yeni köprüyü kimler yapacakmış?
— Her halde dayılarımız!

Süz.. Geç!

TEDBİR VE TAKDİR

Mekteplerde kızıl vak'aları görülmüştü. Hem gazeteci, hem C.H.P. İstanbul İdare Heyeti âzası olan Hasan Bedrettin Ülgen meseleyi tahkik için Maarife koştu:

— Ne kadar tatil var?

Diye sordu: Maarif Müdürü ellerini açtı:

— Vallahi haberim yok. Hastalık çok az, her mektebe on vak'a bile düşmüyor. Tedbir almak için hiç olmazsa salgın lâzım...

Derleme Müdürü Mansur Tekin ilâve etti:

— Tabiî, tedbirle takdir arasında bu kadar bir nisbet farkı da olmalı!

TEDAVİ

Hormon tedavisi aldı yürüdü. Amerikada baş ağrısını dahi hormonla tedavi ediyorlarmış. Artık:

Ecel geldi cihane
Baş ağrısı bahane

Sözü tarihe karışacak. Zira, hormon iğneleri sayesinde baş ağrısı bahane olmaktan kurtulacak.

Amerikalı dostlarımıza bir mektup yazıp sormak istiyoruz: Acaba bu hormon iğneleri sade insanlar üzerine mi tesir ediyor? İdare sistemlerine faydası olan yok mu?

KIYAMET

Matbaayı ilk icat eden Gütenberg'in 1645 senesinde bastığı ilk sahife İncil'e aitmiş ve kıyamet gününden bahsediyormuş. Uğursuzluğa bakın ki, dünyanın bugünkü halinde, o ilk sahife daima en son sahife olmak değerini muhafaza ediyor!

UTANMAZ PAZAR !

Karı koca konuşuyorlardı, genç kadın:

— Sevgilim, utanıyorum vallahi, dedi. Annem kiramızı veriyor. Teyzem elbiselerimin parasını veriyor. Ablam bize erzak gönderiyor. Çok utanıyorum..

— Tabiî utanmalısın. İki amcan var ki bize bir tek kuruş göndermiyorlar.

KÜÇÜK İLÂN

«Evlenmek üzere olan bir genç kendisini bu fikirden vazgeçirecek tecrübeli bir erkekle tanışmak istiyor...»

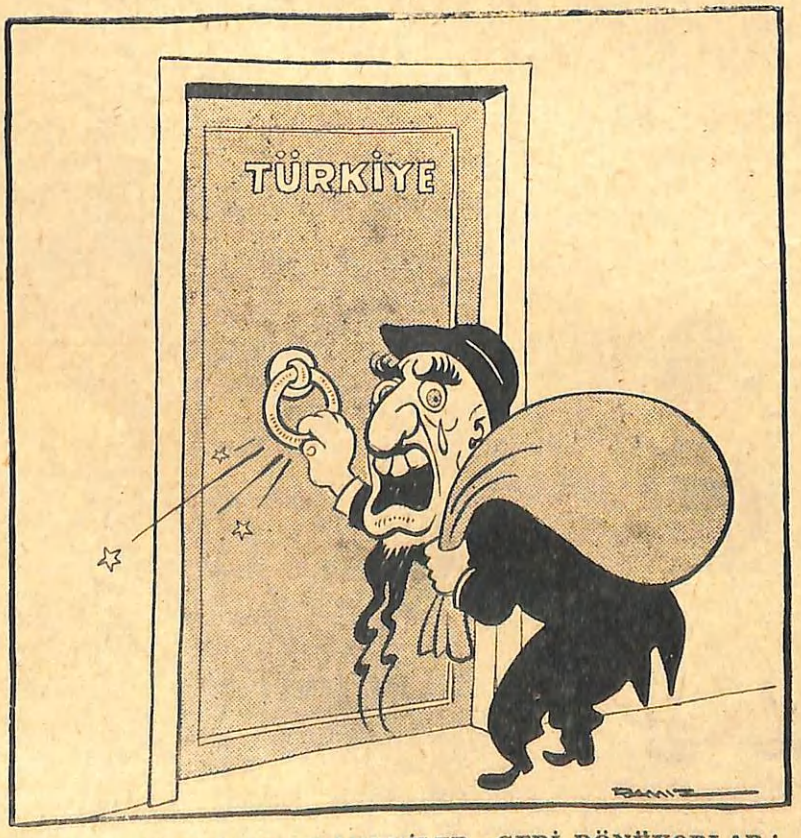

KUDÜSE GİDEN YAHUDİLER GERİ DÖNÜYORLAR !

— Eskiler aliyorum, eski kapular ariyorum !

Ticaretimizde ithal siyaseti!

VASİYET

Bir adam ölüm döşeğinde karısına :

— Karıcığım, son bir dileğim var, onu yapmanı rica ederim! dedi.

Karısı şefkatle sordu:

— Tabiî yaparım, nedir?

— Ben öldükten iki üç hafta sonra Ahmetle evlenmeni istiyorum.

— Ahmetle mi? Ama sen o adamdan nefret ediyorsun.

Adamcağız içini çekti:

— Ben de onun için istiyorum ya...

SOĞUK RÜYA

Topluiğne Nurettin, arkadaşlarına takılmasını pek sever. Geçen gün bir ahbabına:

— Yahu, dedi, dün gece seni rüyamda gördüm.

Adam alâka ile sordu.

— Ya? Hayırdır inşallah! Sonra?

— Sonra, hiç. Kalktım, pencereyi kapadım, üzerime battaniyemi çektim, ısındım!

FIKRALAR

CEVAP

Delikanlı kara kara düşünüyordu.

Babası sebebini sordu.

— Bir kızı seviyorum. İlânı aşk ettim. Evlenelim dedim...

Babası işi anlamıştı:

— Üzülme, oğlum. Kadının «Hayır» demesi «evet» mânâsına gelir.

Oğlan acı acı başını salladı:

— Onu biliyorum, baba. Bu kız bana «hayır» değil, «evet» dedi. Kadının sözüne güven olmaz ki. Onun için üzülüyorum.

KESTİRME YOL

Mişon sokakta bir kitap bulmuştu. Oğluna götürdü:

— Al, Moiz, bu kitabı oku.

Moiz kitabı aldı baktı: «Milyoner olmanın kestirme yolu.»

Fakat sayfaları eksikti. Babasına döndü:

— Baba ,dedi, bu kitabın yarısı yok.

Mişon kızmıştı.

— Buldun da bunuyorsun! Yarısı yoksa sen de yarım milyonluk bir adam olursun!

ARZUYİ UMUMİ ÜZERİNE

Peyami Safa Beyoğlunda kundura mağazalarından birine girmiş, ayakkabı prova ediyordu.

Tezgâhtar dil dökmeye başlamıştı:

— Efendim, bizim mağazaya gelen müşterilerin hepsi maldan anlıyan, daima sağlam ayakkabı istiyen kimselerdir.

Peyami hayretle başını kaldırdı:

— Öyleyse neden bulundurmuyorsunuz?

FENA HABER

Avni Meserretçioğlu havaların güzel gidişini bahara benzetmişti

— Canını sevdiğim ilkbahar! diyordu. Ne güzel mevsimdir şu! Hele güneş biraz daha böyle devam etsin, toprakta ne varsa hepsi birdenbire fışkıracak!

Dinliyenlerden biri hemen atıldı:

— Aman ağzını hayra aç! Toprakta iki karımla üç kaynanam var!

ACELE İŞE...

— İki aydır ortalarda yoksun. Nerelerdeydin?

— Sorma, birader, kodesteydim.

— Hayır ola! Ne oldu?

— Hiç. Kış geliyor. Bir şey almaya bir mağazaya girdim de.

— Alış-veriş etmek için mağazaya gireni hapse mi atarlar!

— Atmazlar ama, ben fazla acele davranmıştım: Dükkân açılmadan iki saat evvel girdim...

HAYRET !

Arkadaşlarından biri Ankarada yeni açılan bir lokantanın ihtişamından, şa'şaasından bahsediyordu:

— Daha içeri girer girmez insan küçük dilini yutacakmış gibi oluyor.

Gazi Terbiye Enstitüsü müdür muavinlerinden Mustafa Nihat haykırdı:

— Yok canım! Demek fiyat listesini kapının ağzına asmışlar ha ?

İMDAT !

Karakola bir kadın sesi telefon etti: ,

— Eve iki yabancı erkek girdi. Evde yalnızım. Çabuk gelin, birini dışarı çıkarın!

RAHAT GELMİŞ

Ankara Radyosu sanatkârlarından Saime Arcıman, ayakkabı araya araya yorulmuş, bitkin bir hale gelmişti. Nihayet, gözleri kararmak üzereyken kendisini en son bir kunduracı dükkânına daha attı. Başını arkaya yaslayıp ayaklarını uzattı ve nihayet derin bir nefes aldı:

— Oh, hele şükür! Bu ayakkabı ayağıma pek rahat geldi.

Tezgâhtar açıklamada bulunmak ihtiyacını duymuştu:

— Affedersiniz, hanımefendi, dedi. Ayağınızı iskarpine değil, kutusuna soktunuz.

DELİL

Karı-koca kavga ediyorlardı.

Kadın:

— Sen dünyanın en kötü insanısın! diyordu. Bana ettiğin muameleye bak. Şimdi biri gelecek olsa beni aşçı sanır!

Kocası cevap verdi:

— Merak etme, yemeğe alıkoyarız. Aşçı olmadığını anlar!

CEZA!

Otomobili karısı kullanıyordu. Yolda polis ceza yazdı:

— Kırkı geçmişsiniz, dedi.

Kocası döndü:

— Gördün mü bak! Ben sana demedim mi bu şapka seni yaşlı gösteriyor diye!

SEBEP

Babası oğlunu sigara içerken görmüştü. O zaman sesini çıkarmadı. Akşama yakalayıp bir temiz dövmeye başladı.

Sonra sordu:

— Seni niye dövdüğümü biliyor musun?

Çocuk cevap verdi:

— Biliyorum, baba: Benden büyüksün ve kuvvetlisin de ondan.

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

PERİ

Yarınki
21 inci SAYISI
Sizi mestedecektir !

Sayı: 180

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası
İstanbul

Mizah

Kötü rüyadan uyanmış, gözleri mahmur!